

บทที่ 3

อุปกรณ์และวิธีการทดลอง

วิธีการเลี้ยงแมลงเพื่อใช้ในการทดลอง

หนอนใบผักที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้ ได้มาจากการเลี้ยงแมลง
ของกรมสัตว์รรม บางเขน เป็น pure culture ที่เลี้ยงไว้สำหรับทำการ
ทดลองโดยเฉพาะ เริ่มเลี้ยงจากระยะตัวอ่อนแค่อายุประมาณ 1-2 วัน เลี้ยงไว้
ในกรงเลี้ยงแมลงขนาด $30 \times 30 \times 45$ เซนติเมตร การเลี้ยงทำในห้อง
ทดลองที่มีแสงสว่างบ้านไฟฟ้า อุณหภูมิระหว่าง $23.5 - 31.5^{\circ}\text{C}$ พอด
ผีเสื้อเริ่มเกิดขึ้นให้อาหารโดยใช้สาลีซูครอสucrose 5 เปอร์เซนต์ วางใน
petridish นำผักคน้ำใส่ชาก 2-3 ทันตั้งไว้ในกรงเพื่อให้ผีเสื้อวางไข่
ผีเสื้อจะเริ่มผสมพันธุ์และวางไข่ภายในเวลา 1 วัน การผสมพันธุ์และวางไข่
มักจะเกิดขึ้นในเวลากลางคืน พอรุ่งเช้านำผักออกมานึ่งไว้ในกรงอีกครั้งหนึ่ง
เพื่อให้ไข่ฟัก ไข่จะฟักเป็นตัวหนอนภายในเวลา 2 วัน ใช้พุกน้ำดีเด็กเช่น
ตัวหนอนพึ่งออกจากไข่มาไว้บนใบผักคน้ำ (ใช้ผักก่อนของอ่อน) เป็นวัน
ผักทุกรัง เมื่อมีการเน่าหรือใบเหี่ยบเกิดขึ้น วิธีเบลี่ยนใช้ผักใหม่ใส่รวมไว้กับผัก
ที่มีตัวหนอนอยู่ ทิ้งไว้สักพักหนึ่งตัวหนอนจะพยายามหาผักใหม่ ระบบตัวหนอนมี
การลอกคราบ 3 - 4 ครั้ง ซึ่งจะใช้เวลาหั้งหมาดประมาณ 6 - 8 วัน ใน
ระยะที่ตัวหนอนเริ่มเข้าตัวก็จะไม่กินอาหาร มีการหดตัวและซักไบออกมาก่อนรับ
ตัวติดอยู่บนใบผัก ใช้ foreceps ค่อย ๆ คีบตัวก็ออกจากการหดตัว นำผักใส่ใน petridish
นำไปในกรงเลี้ยงแมลงอีกครั้งหนึ่ง ในกรณีที่ต้องการจะแยกเพศเพื่อทำการศึกษา
กิ่งสักแค่ในหลอดแก้วทดลองขนาด 25 C.C. หลอดละ 2 ตัว โดยใช้สาลีกัน
ทรงกลาง ระยะตัวก็นาน 3 - 4 วัน เมื่อผีเสื้อออกจากตัวก็จะผสมพันธุ์และ
วางไข่ได้ในวันแรก จำนวนไข่ห่วงจะมีมากที่สุดในวันแรก และน้อยลงตามลำดับ
ผีเสื้อนี้อายุประมาณ 4 - 9 วัน

การเตรียม specimens

1. การเตรียม specimens เพื่อใช้ในการอบรังสี

1.1 ระยะไข่ ใช้ไข่อายุ 1 วัน ใส่ฝาเสือปะมาณ
20 คู่ ในกรงเลี้ยงแมลงซึ่งบรรจุผักคน้าไว้เพื่อให้ฝาเสือใช้วางไข่ ฝาเสือ
จะวางไข่ตอนกลางคืน พ้อวันรุ่งขึ้นนำผักที่มีไข่ค้อมำตัดเป็นชิ้นขนาดประมาณ
4 x 4 เซนติเมตร ใส่ในกล่องสังกะสีรูปโคงครองวงกลม (รัศมี 4 เซนติเมตร
กว้าง 1 เซนติเมตร) กล่องละ 2 ชิ้น หลังจากที่ทำการอบรังสีเสร็จแล้ว
จึงนับจำนวนไข่ ใช้ไข่ 50 ฟอง ต่อ 1 ชิ้น ใส่ไข่ในกล่องพลาสติกขนาด
8 x 13 x 6 เซนติเมตร ด้านบนมีฝาปิด ภายในกล่องมีกระดาษหับหุบสำหรับ
หมายเพื่อให้ความชื้นแก่ผัก ใส่กล่องเหล่านี้ไว้ในตู้เลี้ยงแมลงขนาด 45 x 75 x 80
เซนติเมตร ภายในตู้มีเทอร์โมมิเตอร์ สำหรับวัดอุณหภูมิ ทิ้งไว้จนกว่าไข่จะ^{จะ}
พักเป็นตัวหนอน (ประมาณ 1 วัน) และเดียงต่อไปจนเป็นตัวเต็มวัย

1.2 ระยะตัวหนอน ใช้ตัวหนอนอายุต่าง ๆ กัน 3

ระยะคือ

1.2.1 ระยะตัวหนอนอายุ 2 วัน (Instar 1) ใช้
หนอนที่พักออกจากไข่ได้ 2 วัน ตัดผักทรงที่มีตัวหนอนอยู่รวมกันมาก ๆ (ประมาณ
25 - 30 ตัว) เป็นชิ้นเล็ก ๆ ใส่ในหลอดแก้วทดลองขนาด 25 C.C. อุ่นปากทดลอง
ด้วยไฟล์แล้วกคลงให้ส่วนอยู่ส่วนจากกันหลอดประมาณ 2 เซนติเมตร หลังจากทำการอบรังสีเสร็จแล้วใช้พกันขนาดเล็กเชี่ยวตัวหนอนออกมายังผักคน้าสุดที่เตรียมไว้ ใช้หนอน 25 ตัวต่อ 1 ชิ้น เสียงในกล่องพลาสติกที่มีกระดาษหับหุบรองอยู่
ด้านล่างของผัก แล้วใส่ไว้ในตู้เลี้ยงแมลง

1.2.2 ระยะตัวหนอนอายุ 4 วัน (Instar 2) ใช้
พูกันเชี่ยวตัวหนอนที่ผ่านการลองครั้งที่ 1 แล้ว (Instar 1 อายุประมาณ
3 วัน) ใส่ในหลอดแก้วทดลองที่มีผักคน้าชิ้นเล็ก ๆ อยู่ด้วย ใส่ตัวหนอนหลอดละ
25 ตัว แล้วนำไปอบรังสี หลังจากนั้นเสียงตัวหนอนไว้ในกล่องพลาสติก ดัง
วิธีการที่กล่าวมาแล้วในข้างต้น

1.2.3 ระยะตัวหนอนอายุ 6 วัน (Instar 3) ใช้ห้นอนสีน้ำเงิน การลอกคราบครั้งที่ 2 แล้ว (Instar 2 อายุ 1 - 2 วัน) วิธีการเตรียมตัวหนอนเพื่ออาบรังสีและวิธีเดี่ยงทำเข็นเก็บกับวิธีการหักลำมาข้างทัน

1.3 ระยะดักแด้ นำตัวหนอนที่เข้าดักแด้ได้ 2 วัน ไปอาบรังสีโดยใช้ forceps คีบดักแด้ใส่ในหลอดแก้วทดลองหลอดละ 25 ตัว หลังจากอาบรังสีเสร็จแล้วนำมาใส่ไว้ในกล่องพลาสติกเก็บไว้ในตู้เดี่ยงแมลง

1.4 ระยะตัวเต็มวัย นำนีสีสีน้ำเงินร้อนๆ ไปอาบรังสีโดยแยกเพศผู้เสือตัวผู้และตัวเมียใส่ในหลอดแก้วทดลองขนาด 25 C.C. หลอดละ 10 ตัว วิธีแยกเพศใช้หลอดดูดแมลง (aspirator) ดูดมีเส้นใยในหลอดแก้วซึ่งมีสำลีชูบ sucrose 5 เปอร์เซนต์ทางอยู่ทันหลอด และมีกระดาษกรองตัดเป็นแผ่นกลมเจาะรูตรงกลางปิดทับบนสำลีอีกที อุดปากหลอดด้วยสำลีแล้วกคลงมาให้สำลีอยู่ร่องจากนั้นหลอดประมาณ 2 เซนติเมตร หลังจากอาบรังสีแล้วนำมาเดี่ยงในกล่องพลาสติกหลังละ 25 ตัว ให้ sucrose 5 เปอร์เซนต์เป็นอาหาร

2. การเตรียม specimens เพื่อศึกษาผลการพักของไข่

ใช้หลอดดูดแมลงทุกตัวนี้เสือตัวผู้และตัวเมียที่เกิดใหม่ใส่หลอดพลาสติกขนาด 100 C.C. หลอดละ 1 ตัว ภายในหลอดมีสำลีชูบ sucrose 5 เปอร์เซนต์ และผ้ากระหน้าตัดเป็นชิ้นขนาด 3×3 เซนติเมตร สำหรับในนี้เสือตัวผู้ ผ้าเดือจะจะสมพันธุ์และวางไข่ได้ภายใน 24 ชั่วโมงหลังจากเกิด นับจำนวนไข่ที่วางในแต่ละวันและเก็บไว้ในหลอดพลาสติก ทึ้งไว้ 2 วัน จึงนำมาตรวจการพักของไข่โดยนับจำนวนตัวหนอนที่พกออกมานในแต่ละวัน

แผนการทดลอง

ทุกระยะของหนองน้ำบังคับให้จัดทำการทดลองเป็น 4 treatment และ 1 control ในแต่ละ treatment มี 4 ชุด (replication) ให้ sample ชุดละ 25 - 50 ตัว วิธีการทดลองมีดังนี้

1. การกำหนดปริมาณรังสี

ในการทดลองได้นำ specimens ต่าง ๆ ไปอามรรังสีแกมมา ฟ้าจาก Cesium - 137 ณ เรือนรักษารังสี มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ บุางเขน โดยใช้ scotch tape ติดภาชนะที่ใส่ specimens ไว้รอบ ห้องเหล็กกลมซึ่งมี Cesium - 137 บรรจุอยู่ภายใน (ภาพที่ 1 และ 2) อัตรารังสี (dose rate) ที่ใช้ในการทดลองคือ 256 แรค/นาที และ 220 แรค/นาที หันเนื่องจากอัตรารังสีเปลี่ยนไปทุกระยะ 3 เดือน

ปริมาณรังสีที่ใช้แตกต่างกันขึ้นกับอายุของหนองน้ำบังคับ จัดทำเป็น series ดังนี้

1.1 ระยะไข้อายุ 1 วัน ใช้ปริมาณรังสี 500, 1,000, 2,000 และ 4,000 แรค

1.2 ระยะหนอง

ระยะหนองอายุ 2 วัน ใช้ปริมาณรังสี 1,000, 2,000 4,000, และ 8,000 แรค

ระยะหนองอายุ 4 วัน ใช้ปริมาณรังสี 2,000, 4,000 8,000, และ 16,000 แรค

ระยะหนองอายุ 6 วัน ใช้ปริมาณรังสี 4,000, 8,000 16,000, และ 32,000 แรค

1.3 ระยะคอกแก้วอายุ 2 วัน ใช้ปริมาณรังสี 8,000, 16,000 32,000, และ 64,000 แรค

1.4 ระยะตัวเต็มวัยอายุ 1 วัน ใช้ปริมาณรังสี 16,000 32,000, 64,000, และ 128,000 แรค .

การบันทึกผล

เริ่มต้นบันทึกผลการทดลองหลังจากอาบรังสีแล้ว 1 วัน เป็นต้นไป

1. บันทึกผลการตาย (Mortality)

บันทึกจำนวนตายของแมลงตั้งแต่ระยะตัวหนอนจนถึงเป็นตัวเต็มวัย

1.1 ระยะไข้ หลังจากที่ไข้พอกอกมาเป็นตัวหนอนแล้ว นับจำนวนตัวหนอนที่พักหงนมดเปรียบเทียบกับ control เลี้ยงตัวหนอน และบันทึกผลการตายของหนอนและคอกแก้ ในแต่ละวันจนกว่าจะเกิดเป็นผีเสื้อ

1.2 ระยะตัวหนอน ทำการบันทึกผลการตายของตัวหนอน และคอกแก้ในแต่ละวันจนกว่าจะเกิดเป็นผีเสื้อ

1.3 ระยะคอกแก้ บันทึกผลการตายของคอกแก้ทุกวันจนกว่าจะเกิดเป็นผีเสื้อ

1.4 ระยะตัวเต็มวัย บันทึกผลการตายของผีเสื้อทุกวันจนกว่าจะหมด เปรียบเทียบจำนวนที่ตายของผีเสื้อหลังจากอาบรังสีแล้ว 3 วัน กับ control และเปรียบเทียบอายุยืน (longevity) ของผีเสื้อที่อาบรังสีกับ control

คำนวณเปอร์เซนต์การตายของผีเสื้อในทุกการทดลองและนำมาแก้ไข เพื่อหาเปอร์เซนต์การตายจริงที่เกิดขึ้นเนื่องจากรังสี โดยใช้ Abbott's Formula

$$\% \text{ Killed} = \frac{\% \text{ Survival in check} - \% \text{ Survival in Treatment}}{\% \text{ Survival in check}} \times 100 \%$$

นำค่าเปอร์เซนต์การตายที่แก้ไขแล้วไปหาค่า LD_{50}

2. บันทึกระยะเวลาที่ใช้ในการเจริญเติบโต

(Developmental period) บันทึกระยะเวลาที่ตัวหนอนใช้ในการเจริญเติบโตจาก Instar หนึ่งเป็น Instar หนึ่ง และระยะจากคอกแก้เป็นตัวเต็มวัย ในทุกการทดลอง หาค่าพิสัย (range) และค่าเฉลี่ย (average) เปรียบเทียบกับ control

๓. บันทึกผลการฟักของไข่ (Hatchability) ตรวจสอบการฟักของไข่ที่เกิดจากนี่ เสื้อจากหุ่นทดลองผสมพันธุ์กับ control ดังต่อไปนี้

δ ♂ อาบรังสี $\times \varphi$ control

φ ♀ อาบรังสี $\times \delta$ control

δ control $\times \varphi$ control

ทดสอบ treatment ไข่ผิวเสือ 10 ตัว

บันทึกจำนวนไข่และจำนวนฟักที่ได้ หาผลเฉลี่ยและ Standard deviation (S.D) ของจำนวนไข่และเปอร์เซ็นต์ฟักของไข่

004422